

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg, den 18. februar 2001
Folketingets repræsentant ved EU

Til
Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Overvældende flertal i EP siger nej til andetkammer med nationale parlamentarikere

Et overvældende flertal i Europa-Parlamentet vedtog torsdag den 7. februar en betænkning om de nationale parlamenters rolle i fremtidens EU¹. Betænkningen er udarbejdet af formanden for Parlamentets forfatningsudvalg, italieneren Giorgio Napolitano (PSE)². Spørgsmålet om de nationale parlamenters rolle i fremtidens EU bliver et centralt punkt på dagsordenen for både det kommende EU-konvent og på regeringskonferencen i 2004³.

Europa-Parlamentet afviser med sin betænkning ideen om at oprette et andetkammer i EU bestående af politikere fra de nationale parlamenter. Europa-Parlamentet frygter, at, ”noget sådant kun vil bidrage til at trække lovgivningsprocessen i EU i langdrag til skade for demokratiet og gennemsigtigheden.”

Europa-Parlamentet understreger, at EU's ”dobbelte legitimitet”, dvs. repræsentationen af stater og befolkninger, allerede er sikret på europæisk plan i EU's lovgivningsarbejde ved EU's Ministerråd og Europa-Parlamentet.

Styrkelse af EP og de nationale parlamenter gennem tættere samarbejde

I stedet for at oprette et andetkammer med nationale parlamentarikere, ønsker Europa-Parlamentet at styrke parlamentarismen generelt i EU. Det skal for det første gøres ved at forbedre de nationale parlamenters kontrolbeføjelser overfor deres respektive regeringer. Samtidig skal Europa-Parlamentets egne beføjelser dog også styrkes overfor de udøvende institutioner og de tekniske instanser i EU.

Som udtrykt af den britiske MEP og medlem af forfatningsudvalget, Mr. An-

---

¹ 424 medlemmer stemte for betænkningen, mens 30 stemte imod. Beslutningen er vedlagt som bilag til denne info-note.

² Udvalgsarbejdet blev indledt i juni 2001. Tidligere er der tilgået information til Europaudvalget om denne sag i bl.a. bilag 182 og 204 (2000-01).

³ Spørgsmålet om de nationale parlamenters rolle i fremtidens europæiske arkitektur optræder som det ene af fire temaer i erklæring nr. 23 om Unionens fremtid, der er knyttet som bilag til Nicetraktaten.

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

drew Nicholas Duff (ELDR), bør de nationale parlamenter gøre det, de er gode til, nemlig at undersøge og kontrollere Rådets udøvende magt. Derimod bør de undgå at blande sig i Europa-Parlamentets lovgivende arbejde, understregede Duff.

Med hensyn til styrkelsen af de nationale parlamenters kontrolbeføjelser overfor deres regeringer, foreslår Europa-Parlamentet et tættere samarbejde mellem de nationale parlamenter med henblik på at udbrede ”den bedste praksis” for parlamentarisk kontrol samt for vilkårene for udveksling af oplysninger, erfaringer og nye teknikker.

Ønsker samarbejde med nationale parlamenters fagudvalg

Derudover foreslår Europa-Parlamentet, at der etableres et mere systematiseret samarbejde mellem Europa-Parlamentets fagudvalg og fagudvalgene i de nationale parlamenter. Det gælder specifikt inden for følgende samarbejdsområder:

- udenrigs- og sikkerhedspolitik,
- den økonomiske og monetære union
- konstitutionelle spørgsmål
- området med frihed, sikkerhed og retfærdighed mm.

På alle disse områder er Europa-Parlamentets indflydelse i dag forholdsvis svag.

Europa-Parlamentet foreslår, at man fastsætter grundlaget for et sådant samarbejde i en *interparlamentarisk aftale*. Aftalen skal bl.a. fokusere på udvekslingen af oplysninger og dokumenter samt planlægning af såvel multilaterale som bilaterale møder mellem parlamenterne.

Dermed ser det ikke ud til, at Europa-Parlamentet ønsker at benytte det eksisterende samarbejdsorgan COSAC⁴ til at fremme samarbejdet mellem fagudvalgene. En sådan mulighed blev ellers foreslået af Folketingets Europaudvalg forud for COSAC mødet i Stockholm i maj 2001.

COSAC-samarbejdet er dog ikke helt glemt i betænkningen. I hvert fald understreger Europa-Parlamentet, at man endnu ikke har udnyttet alle mulighederne i anvendelsen af COSAC som forum for samspillet mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet⁵. Parlamentet kommer dog ikke nærmere ind på, hvilke uudnyttede muligheder man her tænker på.

---

⁴ COSAC står for ”Konferencen for Organer med Ansvar for EU-anliggender i Unionens parlamenter”.

⁵ I dag har både de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet hver seks repræsentanter i COSAC.

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

Styrke parlamenters rolle ved traktatrevisioner

Europa-Parlamentet ønsker selv at få større indflydelse på revisionen af EU-traktaterne. Samtidig mener man også, at de nationale parlamenter bør inddrages mere her.

Den klassiske metode med at ændre EU-traktaterne på regeringskonferencer har efter Parlamentets opfattelse spillet fallit efter forhandlingerne i Nice. Europa-Parlamentet ser det kommende EU-konvent som led i en demokratisering af traktatrevisionsprocedurerne og mener, at det vil bidrage til at legitimere de europæiske integrationsbestrebelse overfor borgerne. Samtidig betragter Parlamentet også konventet som en mulighed for at sikre sin egen indflydelse på fremtidige traktatændringer.

Europa-Parlamentet kræver derfor i betænkningen, at konventet får status som konstituerende myndighed, der skal sikre en effektiv forberedelse af traktatreformerne. Parlamentet understreger dog samtidigt, at konventet ikke berører medlemsstaternes og de nationale parlamenteres ratifikationsbeføjelser⁶.

Samarbejde om Kommissionens årlige lovgivningsprogram

Endelig foreslår Europa-Parlamentet en dialog med de nationale parlamenter i forbindelse med vedtagelsen af Kommissionens årlige lovgivningsprogram. Man mener, dette vil styrke gennemførelsen af nærhedsprincippet i EU.

Med venlig hilsen

Morten Knudsen

---

⁶ Ifølge TEU artikel 48 er den endelige godkendelse af traktatændringer et anliggende for medlemsstaterne og de nationale parlamenter. Ratifikationen foretages her i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige bestemmelser. Europa-Parlamentet har ingen formelle rettigheder i forbindelse med deltagelsen på regeringskonferencer eller ved godkendelsen af traktatændringerne. Europa-Parlamentet har dog deltaget med to observatører på de seneste regeringskonferencer. Tilsvarende vedtager Parlamentet altid en udtalelse om slutresultatet, men dette er på eget initiativ.

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

Bilag: Forbindelserne EP/de nationale parlamenter

Europa-Parlamentets beslutning om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i den europæiske integrationsproces (2001/2023(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til de møder, Udvalget om Konstitutionelle Anliggender har haft med Europaudvalgene fra de nationale parlamenter i medlemsstaterne og kandidatlandene den 20.-21. marts 2001 og den 10.-11. juli 2001,
  - der henviser til forskellige stats- og regeringschefers seneste erklæringer om Europas fremtid,
  - der henviser til bidraget fra den 24. Konference for Organer med Ansvar for EU-anliggender i Unionens Parlamenter (COSAC), der fandt sted den 22. maj 2001 i Stockholm,
  - der henviser til det franske Senats orienterende rapport af 13. juni 2001 om et europæisk andetkammer,
  - der henviser til Regionsudvalgets resolution af 14. november 2001 om forberedelsen af Det Europæiske Råds møde i Laeken og videreudviklingen af Den Europæiske Union på den næste regeringskonference,
  - der henviser til bidraget fra den 25. COSAC, der fandt sted den 5. oktober 2001 i Bruxelles,
  - der henviser til den tekst, der vedtoges på opfølgingsmødet i Bruxelles den 7. november 2001 om den parlamentariske dimension af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik,
  - der henviser til konferencen mellem formændene for parlamenterne i Den Europæiske Union og i kandidatlandene, der fandt sted den 16.-17. november 2001 i Stockholm,
  - der henviser til det ekstraordinære møde i COSAC, der fandt sted den 30. november - 1. december 2001 i Bruxelles,
  - der henviser til Laeken-erklæringen om Den Europæiske Unions fremtid,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 163,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik og Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked
- A. der henviser til, at den erklæring om Unionens fremtid, der er knyttet som bilag til Nice-traktaten, omtaler de nationale parlameters rolle som et af de fire udtrykkeligt nævnte temaer og således understreger spørgsmålets vigtighed og aktualitet,
- B. der henviser til, at der er risiko for en forværring af det demokratiske underskud i Unionen, fordi der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt, hvad angår den demokratiske kontrol med integrationsprocessen og de seneste relevante udviklingstendenser på flere områder,
- C. der er foruroliget over den alvorlige uligevægt mellem de beføjelser, der er tildelt de udøvende institutioner og de tekniske instanser, og de muligheder, der er givet til parlamenterne som helhed, når det gælder om at deltage i og kontrollere Unionens lovgivningsmæssige beslutninger og politiske valg,
- D. der henviser til, at det er påkrævet at styrke det parlamentariske element i det europæiske institutionelle system for at imødegå det demokratiske underskud og garantere mere demokrati i Unionen,
- E. der henviser til, at medlemsstaternes ratifikationsbeføjelser (enten ved deres nationale parlamenter eller ved folkeafstemning) ikke berøres i forbindelse med det konvent, Det Europæiske Råd i Laeken vedtog at indkalde til,

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

1. er overbevist om, at de betænkeligheder, der kommer til udtryk i de nationale parlamenter over for Den Europæiske Union, gør det nødvendigt at definere deres beføjelser bedre og mere entydigt i forhold til de nationale regeringer og Den Europæiske Union, idet de bl.a. bør

styrke deres beføjelser over for deres respektive regeringer,

tildeles en ny rolle med henblik på udøvelse af konstitutionelle beføjelser,

indlede et tættere og mere effektivt samarbejde med Europa-Parlamentet,

og især hvad angår deres beføjelser over for deres respektive regeringer:

rådgive de nationale ministre og regeringer i deres arbejde i Rådet,

kontrollere de holdninger, de nationale ministre og regeringer forsvare i Rådet,

retningsbestemme gennemførelsen af EU-politikken i medlemsstaterne, bl.a. især hvad angår EU-programmerne og -fondene,

kontrollere gennemførelsen af EU-politikken i medlemsstaterne, især hvad angår denne politiks virkninger og den økonomiske forvaltning af de bevilgede EU-midler,

retningsbestemme og kontrollere den korrekte gennemførelse af EU-direktiver og -forordninger;

2. understreger, at det ikke betragter sig selv som borgernes eneste repræsentant og garant for demokrati, og at de nationale parlamenters rolle er af stor betydning;
3. understreger, at Unionens befolkninger repræsenteres fuldt ud af Parlamentet og de nationale parlamenter - hvert i deres respektive sammenhæng - den nødvendige parlamentarisering af Den Europæiske Union derfor bør tage udgangspunkt i to ting: dels en udvidelse af Parlamentets beføjelser til at gælde alle Unionens afgørelser og dels en styrkelse af de nationale parlamenters beføjelser over for deres respektive regeringer;
4. minder om, at Maastricht-traktaten og Amsterdam-traktaten udgjorde de første vigtige skridt i retning af en sådan parlamentarisering;
5. understreger på ny kraftigt, at det med henblik på den nødvendige demokratisering og parlamentarisering er afgørende, at Parlamentet benytter den fælles beslutningsprocedure på alle lovgivningsområder;
6. finder det især nødvendigt, at de nationale parlamenter fuldt ud gør brug af deres kontrolbeføjelser i alle tilfælde uden for den fælles beslutningsprocedure;
7. henviser med bekymring til, at de folkevalgte parlamenter på nationalt plan og på EU-plan sammen må sikre, at regeringerne ikke skaber nye mellemstatslige rettigheder og instrumenter, hvor parlamenterne bliver sat ud af spillet, som f.eks. den "åbne koordineringsmetode" eller den såkaldte samregulering;
8. kræver, at medlemskab af Europa-Parlamentet samtidigt udelukker medlemskab af et nationalt eller et regionalt parlament;

Styrkelse af de nationale parlamenters beføjelser i forhold til deres egne regeringer

9. håber, at den protokol om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten, og som vedrører information til medlemsstaternes nationale parlamenter og deres mulighed for via deres nationale regeringer i Rådet at gribe ind i den forberedende fase i den europæiske lovgivningsproces, ændres i overensstemmelse med de ønsker, COSAC allerede gav udtryk for i Versailles;
10. foreslår, at der gøres en indsats for at orientere om og udbrede de "best practices", som de nationale parlamenter anvender, og at der skabes optimale vilkår for udveksling af oplysninger, for gensidig forståelse for hinandens beføjelser og virksomhed samt for anvendelse af nye teknologier;
11. bekræfter, at det er parat til at bidrage til en indgående dialog med de nationale parlamenter i forbindelse med vedtagelsen af Kommissionens program med det formål at sikre, at subsidiaritetsprincippet efterleves i Fællesskabets lovgivningsproces;

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

Styrkelse af samarbejdet mellem de nationale parlamenter og Parlamentet

12. bemærker, at COSAC er et vigtigt forum for meningsudvekslinger og samspil mellem de nationale parlamenter og Parlamentet, og at man endnu ikke har udnyttet alle mulighederne i dette samarbejde; er imidlertid overbevist om, at det i Parlamentets delegation til COSAC er nødvendigt at sikre en repræsentation, som i højere grad tager hensyn til den politiske pluralisme;
13. foreslår, at samarbejdet mellem de nationale parlamenter og Parlamentets udvalg inden for samtlige de sektorer, der er berørt af den europæiske integrationsproces, videreudvikles og systematiseres, bl.a. hvad angår den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, Den Økonomiske og Monetære Union, området med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt konstitutionelle anliggender;
14. understreger, at informationsudvekslingen mellem Parlamentet og de nationale parlamenter om spørgsmål vedrørende FUSP/ESFP bør intensiveres og forbedres for dermed at skabe mulighed for en bredere dialog;
15. foreslår, at der udarbejdes en interparlamentarisk aftale mellem de nationale parlamenter og Parlamentet for at etablere et organiseret samarbejde, og at denne aftale bl.a. kommer til at omfatte

gensidige vejledende tilsagn, hvad angår planlægningen af multilaterale eller bilaterale møder om europæiske spørgsmål af fælles interesse eller af generel eller sektorspecifik karakter,

udveksling af oplysninger og dokumenter;
- 16 konstaterer, at der som led i møderne mellem europæiske politiske grupper og partier etableres mere hyppige og regelmæssige kontakter inden for hver enkelt europæisk politisk gruppering, og glæder sig over, at der sker en systematisering af disse møder, som således kan styrke og berige det demokratiske liv på både nationalt og europæisk plan; understreger betydningen af en statut for de europæiske politiske partier, eftersom disse vil skulle spille en central rolle i forbindelse med Den Europæiske Unions udvikling i retning af øget demokrati;

Beslutningsprocessen må ikke gøres mere omstændelig

- 17 mener ikke, at oprettelsen af et kammer bestående af repræsentanter for de nationale parlamenter vil kunne løse visse parlamenters problemer med bl.a. kontrollen med deres regeringers Europapolitik, men finder, at noget sådant kun vil bidrage til at trække lovgivningsprocessen i EU i langdrag til skade for demokratiet og gennemsigtigheden;
- 18 bemærker i øvrigt, at den dobbelte legitimitet – en Union mellem såvel stater som folk - allerede gør sig gældende på europæisk plan på det lovgivningsmæssige område i kraft af Rådets og Parlamentets deltagelse, og at det ikke er ønskeligt, at beslutningsprocessen gøres mere omstændelig eller kompliceret, samt at det er nødvendigt at undgå en forvirrende overlappning mellem de europæiske og nationale institutioners roller;
- 19 understreger betydningen af, at Parlamentets og de nationale parlamenter repræsentanter som aftalt deltager i det fremtidige konvent om udarbejdelse af en forfatning for Den Europæiske Union, og håber, at en livlig debat vil føre til, at parterne i forbindelse med dette konvent når frem til en fælles indfaldsvinkel, således at de i størst mulig samdrægtighed kan give udtryk for de europæiske folks holdning til Europas politiske fremtid;

Konventets forberedelser vedrørende Den Europæiske Unions fremtid

- 20 glæder sig over institutionaliseringen af de nationale parlamenter, Parlamentets, Kommissionens og stats- og regeringschefrepræsentanternes deltagelse i konventet, hvilket lover godt for en effektiv forberedelse af traktatreformen;
- 21 tilslutter sig, at der - alene via det konvent, der indkaldtes til på Det Europæiske Råds møde i Laeken - etableres en konstituerende myndighed, der skal udøves i et samarbejde mellem de nationale parlamenter, Kommissionen, Parlamentet og medlemsstaternes regeringer, og som ikke alene muliggør en effektiv forberedelse af traktatreformen, men samtidig i højere grad kan legitimere de europæiske integrationsbestrebelse og således sørge for, at der betrædes nye veje, hvad angår parlamenternes rolle i den europæiske integrationsproces som en vigtig institutionel nyskabelse;

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

22 pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, stats- og regeringscheferne, og medlemsstaternes og kandidatlandenes parlamenter.